ANUL XXIII
Nr. 25 (5459)
MARȚI
5 DECEMBRIE 1967
4 pagini 30 bani

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Echipa Spaniei în finala „Cupei Davis"

JOHANNESBURG. Invingînd cu 3—2 reprezentativa Republicii Sud-Africane, echipa de tenis a Spaniei s-a calificat în finala „Cupei Davis", urmînd să întîlnească la sfîrșitul lunii selecționata Australiei. In ultimul meci, ieri, la Johannesburg, Santana l-a învins pe Drysdale cu 6—3, 6—3, 3—6, 6—2.

TENDINȚE NOI
ÎN PREGĂTIREA SPORTIVĂ A JUNIORILOR ȘI COPIILOR

Pregătirea sportivă a juniorilor, denumită adeseori specializare timpurie sau inițiere precoce, constituie încă un capitol extrem de controversat al antrenamentului modern. Individualizată ca problematică de cercetare științifică și ca preocupare metodică după cel de al doilea război mondial, pregătirea sportivă a copiilor și juniorilor — în ciuda unei mari experiențe practice acumulate în străinătate și la noi în țară — prezintă în continuare multe aspecte necontrolate suficient, sau pur și simplu necunoscute.

Consfătuirea organizată recent la Cluj de către cabinetul metodico-științific al Consiliului regional pentru educație fizică și sport, în colaborare cu cabinetul din Bacău și cu centrul experimental „Viitorul", ca o continuare a celei din anul trecut cu aceeași tematică, a scos în evidență, pe lîngă complexitatea procesului de pregătire a juniorilor, liniile orientative ale activității de cercetare și instruire în acest domeniu pentru perioada imediat următoare.

Cu acest prilej s-a dovedit că problema organizării instruirii la această virstă prezintă încă neclarități. In acest sens: este reală identificarea celor trei stadii de pregătire — inițial, de specializare și de perfecționare, sau este vorba doar de o diferențiere mai mult de rațiune didactică neînsoțită însă de realitate? Dacă într-adevăr ele există, cum se încadrează în timp, ce diferențe de ordin cantitativ și calitativ le separă în general — pentru marile categorii de sporturi (individuale și colective) — și, în particular, pentru fiecare ramură și probă în care se realizează o astfel de pregătire?

Este interesant, de asemenea, de știut care sînt limitele minime și maxime de virstă pentru începerea lucrului specializat în ramurile și probele sportive, ținînd seama de profilul solicitărilor, de calitățile fizice predominante ale sportivilor. De remarcat că în prezent întîlnim o mare diversitate de cifre care reclamă ca cercetările să continue, folosind în acest sens o cazuistică cît mai bogată.

Din punct de vedere al conținutului procesului, se constată o insuficientă prelucrare teoretică a muncii practice realizată în acest domeniu. Nu putem vorbi încă despre existența unor programe de lucru, care să cuprindă structura mișcărilor și succesiunea lor optimă accesibilă virstei respective.

Întîlnim o mare diversitate de păreri în privința metodicii de lucru.

Selecția, acest moment inițial — care înseamnă desprinderea juniorului dotat din punct de vedere al capacității de efort din masa de copii, nu se realizează întotdeauna după criterii obiective. Evident, precizarea acestor criterii prezintă încă multe dificultăți rezultate din modificările morfo-funcționale pe care procesul pubertății le aduce organismului copilului. Examenul somatoscopic cu reținerea îndeosebi a datelor segmentelor și a taliei, raportarea lor la datele părinților și unele probe de laborator privind viteza de reacție, îndemînarea etc. coroborate cu cele de teren, încadrează orientarea acestei selecții. Pentru obținerea unor criterii unitare și totodată obiective de apreciere, este indicat să se experimenteze, pe fiecare ramură în parte, acest gen de probe realizate pe un număr cît mai mare de copii. Prelucrarea lor ar putea da naștere unor tabele de punctaj, ușor manevrabile în momentul selecției, așa-zise primare.

Rămîne încă pe plan metodic neelucidată problema aplicării succesive sau simultane a factorilor de antrenament. Dacă într-adevăr acceptăm ca linie orientativă realizarea unei varietăți crescute a mijloacelor aplicate, însoțită de captarea emoțională a copilului în acest proces, avem de văzut dacă,

Nicu ALEXE
doctor în științe pedagogice

(Continuare în pag. a 2-a)

RAPID—LOKOMOTIV MOSCOVA
în campionatul european feroviar de fotbal

Ieri dimineață, l-am întîlnit pe Victor Stănculescu, antrenor secund al echipei giuleștene. Desigur, subiectul discuției pe care am avut-o, a fost meciul de astăzi după-amiază, Rapid — Lokomotiv Moscova, programat în cadrul semifinalei campionatului european feroviar, declarațiile antrenorului Valentin Bubukin, și, bineînțeles, intențiile rapidiștilor în legătură cu această partidă.

„Sper că Valentin Stănescu nu se va supăra pe mine dacă voi aminti, acum, o declarație a sa, făcută la sfîrșitul verii trecute. El spunea, atunci, că obiectivele Rapidului, pentru sezonul pe care-l traversăm, cuprind și o bună comportare în actuala ediție a campionatului european feroviar, competiție prestigioasă pentru noi feroviarii de pe continent. Bubukin a declarat, la sosirea în București, că jucătorii lui vor să obțină aici, calificarea în finala întrecerii. Este o intenție lăudabilă, dar o avem și noi pe a noastră: vrem și noi să jucăm în finală, și, cum aceasta se va decide la București (ca să nu zic în Giulești), cred că nouă ne va fi mai ușor. Nemaivorbind de faptul că avem o victorie (în meciul tur), obținută la Moscova. Cert este că această dorință... comună de a juca în finală creează premisele unui meci dîrz".

Azi, de la ora 14, în Giulești

(Continuare în pag. a 3-a)

Năsturescu în acțiune...

Foto: R. Teodor

S-AU ÎNCHEIAT FINALELE NAȚIONALELOR DE GIMNASTICĂ

Elena Ceampelea la bîrnă

Foto: R. Wagner — Cluj

Nici o surpriză: Elena Ceampelea și Gh. Tohăneanu și-au păstrat titlurile

CLUJ 4 (*prin telefon*). Duminică seara, tîrziu, au fost cunoscuți campionii țării la gimnastică pe anul 1967. Competiția s-a încheiat fără surprize, campionii pe 1966, *Gh. Tohăneanu* și *Elena Ceampelea*, impunîndu-se și de data aceasta. În special *Elena Ceampelea* s-a prezentat într-o formă bună, neavînd nici o ratare. Mai ales exercițiile ei la bîrnă și la sol s-au bucurat de un succes deosebit. Bogata recoltă de titluri (4 din 5 posibile) se datorește constanței manifestate de talentata sportivă a clubului Petrolul Ploiești, la fiecare aparat. Elena Ceampelea a fost secondată de *Lucia Chiriță*, care a „smuls" un loc I la paralele. S-au mai remarcat *Rozalia Filipescu* și *Irina Sărăcuț* la sol, *Alina Goreac* la sărituri și la bîrnă și *Olga Ștefan* la paralele.

La băieți, *Gh. Tohăneanu* a reușit să transeze și în acest an în favoarea sa rivalitatea cu adversarii direcți, *Anton Cadar* și *Petre Mihaiuc*.

Ca o observație de ordin general trebuie să menționez că s-a făcut simțit un decalaj valoric între exercițiile impuse și cele liber alese. Un nou prilej de a vorbi despre slaba pregătire a gimnaștilor și gimnastelor noastre la „impuse". Poate că de data aceasta sportivii (și antrenorii care îi pregătesc) vor încerca să realizeze o cotitură în munca lor, să nu mai dea ocazia să semnalăm pe viitor existența unei asemenea carențe...

REZULTATE TEHNICE:

Băieți. Sol: Petre Mihaiuc (Steaua) 19,100; 2. Gh. Tohăneanu (Dinamo) 18,600; 3. Al. Silaghi (Dinamo) 18,450; *Cal:* 1. A. Cadar (Dinamo) 18,700; 2. Gh. Tohăneanu 18,150; 3. M. Lisovski (I.C.F.) 17,850; *Inele:* A. Cadar 18,875; 2.

Paul Radvani
corespondent

(Continuare în pag. a 3-a)

În pagina a 3-a

Ultima zi de lucru înaintea întîlnirii decisive
PRINTRE FOTBALIȘTII NAȚIONALEI

ORA LA CARE SE BAT MEDALIILE...

Ieri dimineață, flotila campionilor de caiac-canoe a navigat, pentru prima oară în această iarnă, spre bacul din șoseaua Ștefan cel Mare. A făcut-o cu discreție, ca întotdeauna, fără afișe, fără reclamă și fără prealabilul telefon: **„Ar fi bine să vină cineva de la ziar. Și, neapărat, un fotoreporter"...**

Poate tocmai de aceea, și desigur și din alte motive, doritul fapt divers primește fotoliul de orchestră al numărului nostru de astăzi. Chiar dacă e mult de cînd frunzarele de sălcii ale Snagovului s-au risipit pe malurile lacului, rămas solitar și nostalgic, cu apele liniștite, netulburate de morișca padelelor și pagaielor. Pentru că există și o asemenea actualitate.

Micro-stadionul de apă, pe care Vernescu et comp. abia încap, trăiește — la aceste ore — ceva mai mult decît ceea ce, în mod obișnuit, se cheamă **începutul perioadei de pregătire.** Terminologia tehnică încetează să devină aridă; îmbracă haina poeziei, evocă amintiri, dă prezentului certificate de calitate și certitudine, scrutează optimist viitorul — anul olimpic, în primul rînd.

1967 a fost anul înnoirilor în aceste ramuri ale sporturilor nautice aureolate de strălucirea recordurilor de medalii cucerite pe apele lacului **Bertha** din **Duisburg**, la campionatele conținentului și de cele 71 de victorii repurtate la marile regate internaționale din **Suedia, Cehoslovacia, Polonia, Austria, R. D. Germană, Finlanda, Danemarca, Ungaria** sau **Bulgaria.**

Medalii și titluri! Toate oglindind, ca apele cristaline ale Snagovului, cu fidelitate, talentul sportivilor și priceperea antrenorilor. Și nu numai atît. Retrospectiva acestui sezon — poate cel mai valoros din cîte s-au încheiat în anul preolimpic în sportul românesc — ne amintește, desigur cu semnificație, de iarna trecută. De zilele cînd **Radu Hutan** și eminentii lui elevi se luptau să depășească media celor 50 de suspensii la bară, a celor o sută de flotări zilnice sau a celor 25 de kilometri de cros pe schiuri. Erau atunci orele cînd se băteau medaliile pentru Duisburg.

Acum e, iarăși, iarnă! În oglinzile bacului de la Dinamo parcă se reflectă, obsedant dar mobilizator, apele canalului **Xochimilco.** Se nasc acum dorinți, se fortifică cele vechi. Mirajul medaliilor olimpice nu poate și nu trebuie să fie risipit. Mai ales, pentru că, de fapt, nu e un miraj...

Flotila românească de caiac-canoe, pe pavoazul căreia sînt prinse astăzi 38 de medalii de aur, 14 de argint și 17 de bronz, — consemnînd strălucita prezență a sportivilor români la Jocurile Olimpice, campionate mondiale și europene — a început (sau, poate, își continuă) cu discreție și modestie pregătirile pentru marea expediție din țara aztecilor.

Este, ni se pare, ora cînd se bat medaliile curselor de caiac-canoe de la Ciudad de Mexico. Amintirea Melbourne-ului ne dă curajul să sperăm că argintul și bronzul de la Tokio pot fi întrecute de strălucirea altor medalii, de aur de această dată.

Dan GARLEȘTEANU

EVGHENI CERKASOV, fost recordman mondial și campion al Europei la pistol viteză, a sosit în București

Ieri a sosit, în Capitală, Evgheni Cerkasov, medic-antrenor al loturilor de pistoale ale U.R.S.S., Evgheni Cerkasov a fost cu ani în urmă un sportiv vestit. El este deținătorul medaliei de argint de la J.O. — Melbourne 1956, recordman mondial și campion al Europei (București, 1955) la proba de pistol viteză. Oaspetele va rămîne în țara noastră trei săptămîni — timp în care va efectua un schimb de experiență cu antrenorii români de tir.

POIANA ALBĂ

În Poiana Brașovului, iarna a coborît venind dinspre Postăvar, sfioasă ca mîna unei adolescente. La graniță dintre ele, anotimpurile se înfruntă mai întotdeauna. Toamna se simțea încă puternică, atunci cînd într-o seară a fost surprinsă de invazia fulgilor de zăpadă, revărsați ca o puzderie de miniaturale parașute albe. Și cum nu-i ședea bine să se dea bătută de la început, toamna a cerut ajutorul unui soare indiferent la farmecul delicat al primei zăpezi, a mai scos capul — ici-colo — pe cîte o colină și s-a retras, abia după cîteva zile, în locul acela neștiut unde se odihnesc anotimpurile.

Dumneata ai urcat în Poiană tocmai în aceste zile ca să surprinzi schimbarea.

Ai observat că brazii s-au bucurat cei dintîi și cel mai tare, încărcîndu-se de nea. Nu-și mărturisesc cochetăria, dar poartă cu eleganță plastronul imaculat al zăpezii și se lasă admirați zi și noapte de privirile tuturor trecătorilor. Deși, din cînd în cînd, crengile lor troznesc de ger, ca niște degete de bătrîn, stau nepăsători, adunați în pîlcuri, gata să înfrunte viscolele, pregătite undeva departe în oceanul cerului.

Au dispărut ridurile pămîntului sub această pomadă albă.

Pîrtia cea abruptă, din dreapta hotelului mare, așteaptă încordată să audă urcînd pașii primilor schiori.

Spre prînz, odgonul telefericului te poartă peste coame și văiugi. Ești într-o bărcuță ce va ancora curînd sus în Postăvar, ca într-un port suspendat și alb. O dată ajuns, te îndrepți spre zgomotele și strigătele iscate pe micul șantier unde se construiește viitorul schi-lift. Stîlpii lui au fost cocoțați pînă sus în Kantzer, dar privirea ta nu răzbate dincolo de jumătatea drumului. Te uiți spre Cristianul Mare, acoperit de duhul ceții și vrei să-ți sporești înfiorarea, închipuindu-ți că acolo se săvîrșește ceva tainic și vrăjitoresc.

După vreun ceas, mai îndrăznet, iei drumul înapoi pe picioare. Treci de jumătatea drumului și deodată, observi între stadion și ochiul lacului o așezare necunoscută, aducînd din depărtare cu un conac. Puțin mai tîrziu pașii te poartă într-acolo, treci pe sub un portic și ajungi la Sura Dacilor, care anul trecut nu exista. În curte, privirea întîlnește un foișor și alături, mai la stînga, o vatră care-ți amintește de Masa Tăcerii. Traversezi cele două încăperi, mari, făcute din grinzi și acoperite cu solzi de lemn. Interiorul vrea să reconstituie, prin elemente de epocă, obiceiurile, de voie bună și petrecere, ale strămoșilor noștri, ce-și cinsteau rodul muncii, încordîndu-și strunele bucuriei. Ești întîmpinat în costume venite parcă tocmai din istorie, ești omenit după datină.

...A început să însereze. Noaptea iese dintre brazi și în Poiană e liniște ca pe fundul unei ape, încît îți auzi gîndurile izbindu-se de osul tîmplei. Te simți regenerat ca în timpul unei iubiri, dragostea ta pentru natură și-a regăsit întreaga ei temeinicie.

Silueta de piatră a Hotelului Sport se apropie. Intri. Gentilețe, curățenie, confort. Ființa îți este multiplicată în zeci și zeci de alți turiști. Treci fără să remarci nimic. Fiindcă porți pe retină atîtea frumuseți proaspete.

Romulus BALABAN

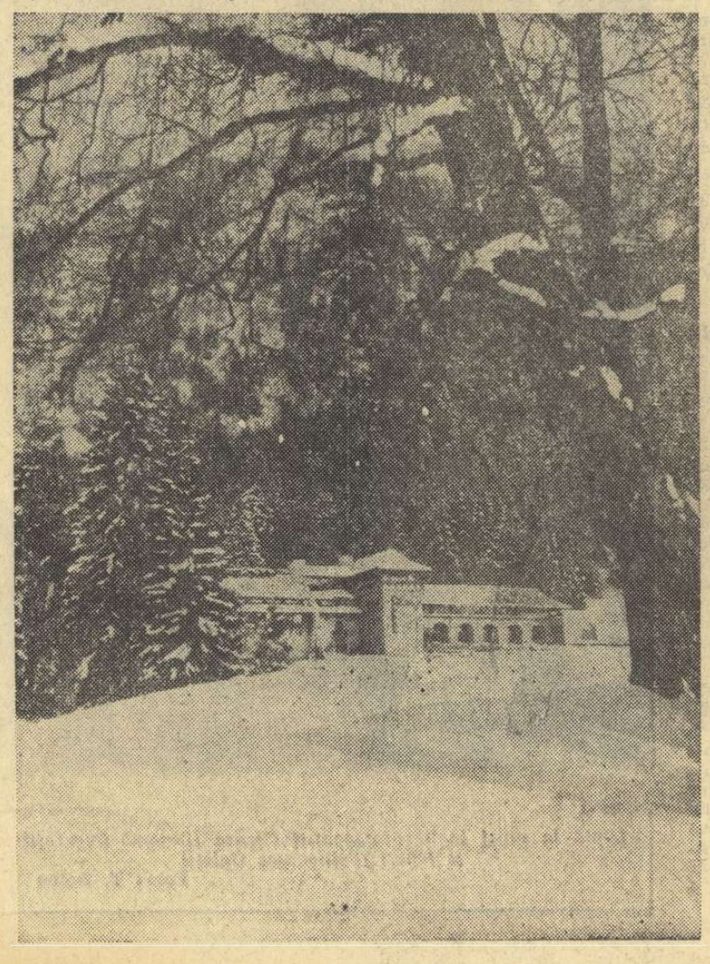

În vizită
La meșterii tractoarelor

...Din nou la Tractorul. Ultima dată am vizitat uzina într-o perioadă cînd colectivul ei se pregătea să sărbătorească o nouă izbîndă: la 1 decembrie „Scînteia" scrisese pe prima sa pagină: „După realizarea la 25 noiembrie a planului la producția globală, constructorii de tractoare au raportat ieri îndeplinirea planului anual la producția marfă"... „Planul de beneficii a fost depășit pe 10 luni cu 56 786 000 lei"... „247 de tractoare peste plan, dintre care 166 la export"...

...Dar sînt reporter sportiv. N-am uitat. Am fost la Brașov, în acel început de iarnă, să scriu despre sportivii uzinei, despre frezorul, strungarul sau controlorul tehnic de calitate, despre înginerul și proiectantul care în multe după-amieze, cînd soarele se ascunsese după Tîmpa, își schimbau halatul albastru cu tricoul sportiv. Să scriu despre acești oameni, unii cu ghiocei la tîmple, care 3—4 ore pe săptămînă aleargă pe gazonul stadionului primenindu-și pieptul cu aer curat. Și nu sînt puțini. Faceți și dv. socoteala pe care ne-a făcut-o nouă președintele clubului sportiv Tractorul, tov. Al. Taus: 20 de echipe de fotbal, 14 de handbal, 16 de volei. Înmulțiți aceste cifre cu 11, 7 și respectiv 6. Apoi, gîndiți-vă și la rezervele care abia așteaptă să se intre în întreceri. Adăugați-i pe cei ce se întîlnesc la club în fața tablelor de șah și a meselor de tenis, pe îndrăgostiții de drumeție și veți afla cîte sute de oameni se întrec în competițiile organizate cu prilejul „TRACTORIADEI". Așa se numește competiția de masă ce se organizează de două ori pe an în marea uzină, la fotbal, volei, handbal, șah, tenis de masă și — mai timid — la atletism.

În cei 12 ani de la nașterea sa, asociația sportivă a organizat zeci de concursuri. Sportul a început să fie tot mai îndrăgit și, ca o necesitate firească, membrii clubului Tractorul, din care fac parte acum 20 de asociații sportive (organizate pe secții de producție), se înfruntă în Tractoriadă, întrecere tradițională. Existența ei

Constantin ALEXE

(Continuare în pag. a 3-a)

24ore

Tineri popicari, la prima evoluție peste hotare

R.F. A GERMANIEI — ROMÂNIA

Selecționatele de juniori și junioare ale României, la popice vor susține în această lună prima lor întîlnire internațională. Este vorba de partida cu reprezentativele similare ale R.F. a Germaniei, ce va avea loc în ziua de 16 decembrie în orașul Virheim. Din echipele noastre vor face parte, printre alții, Gh. Silvestru, care la recenta reuniune internațională cu reprezentativa orașului Zrenjanin (seniori) a obținut rezultate valoroase — 930 p.d., respectiv 920 p.d., I. Bătiașu, Voichița Babuțiu și Ana Marcu.

MOCANU INDISPONIBIL?

In cursul zilei de ieri fotbalistul Mocanu a acuzat dureri în regiunea aductorilor piciorului drept, unde avuse cîndva o leziune fibrilară. El urmează un tratament medical, iar mîine va fi supus unei probe test de efort.

In cazul cînd nu va putea juca, pe postul de fundaș stînga va apare Deleanu.

FRĂȚILĂ ȘI-A RELUAT ANTRENAMENTELE

După cum se știe, talentatul fotbalist Frățilă de la Dinamo București a suferit, cu luni în urmă, un grav accident. După o lungă absență de pe terenurile de sport, ieri am avut bucuria să-l revedem la... antrenamente. Pentru început, însă, medicii i-au indicat bicicleta.

STEAUA ORGANIZEAZĂ „CUPA 30 DECEMBRIE"

Azi, la ora 19.30, în sala liceului „Gh. Lazăr" din Capitală, se desfășoară meciul Dinamo — Steaua, primul din cadrul competiției de volei „Cupa 30 Decembrie", organizată de clubul sportiv Steaua, cu participarea a 4 echipe bucureștene de juniori: Școala sportivă nr. 1, Grupul școlar „23 August", Dinamo și Steaua. Următoarele partide ale turneului au loc mîine, la 12, 13, 19 și 20 decembrie, tot de la ora 19,30, alternativ în sălile liceelor „N. Bălcescu" și „Gh. Lazăr".